

Επεμβάσεις και κακουργίες των Μεγάλων Δυνάμεων κατά του Ελληνισμού 1821-1900

Της Μαίρης Πετροπούλου

Β' ΜΕΡΟΣ

Ακολούθησαν δισεκατο χρόνια σ' αυτό το ελληνικό κρατίδιο με τα κολοβά σύνορα, γεμάτα φαγομάρες, ραδιουργίες και εγκλήματα (δολοφονία Καποδίστρια) και με διαποτισμένες τις καρδιές των ελλήνων από κμιατικά μίσση, που έντεχνα έσπερναν οι τάχα ευεργέτες μας, όπως είχα αναφέρει ενωρίτερα.

Να τι γράφει ο Μακρυγιάννης γι' αυτή την κατάσταση. “Οι ξυπόλυτοι και γυμνοί αυτήνοι οι ολίγοι Έλληνες πήραν τα σπαθιά και τα ντουφέκια των Τούρκων και τους ζαιρέδες και ούλα τα αναγκαία του πολέμου. Οι Ανθρωποφάγοι (=ευρωπαίοι) φτόνησαν αυτό και μας έσπειραν την αρετή τους δηλαδή διχόνοια, φατρία, κατασκοπεία, τις ακαθαρσίες τους, κι έφτιασαν την πατρίδα μας παλιόψαθα και αφού μας γύμνωσαν από αρετή και πατριωτισμό να θέλουν άλλος την Αγγλία, άλλος την Γαλλία, κι άλλος την Μπαυαρία και να κάνουν συχνούς εμφυλίους πολέμους... και χάθη όλο το άνθος των Ελλήνων εις τους εμφυλίους πολέμους...”.

Πως εξελίχτηκε η κατάσταση μετά την δολοφονία του Καποδίστρια μας την περιγράφει στο βιβλίο του “Ιστορικές Αναμνήσεις” ο συγγραφέας Ν. Δραγούμης (1808 – 1879) που αποκαλύπτει: “κυκεών παθών, ερίδων, στάσεων, εκδικήσεων, εμφυλίων σπαραγμών, ανόμων διοικήσεων, ξένων επεμβάσεων, προσβολών κατά της εθνικής αξιοπρέπειας, εξευτελισμού δημοσίων και ιδιωτικών χαράκτηρων, δημεύσεως δικαιωμάτων του λαού, να οποία η κατάσταση μετά τον θάνατον του κυβερνήτου, κατίσχυνε την Ελλάδα”.

Στα κατοπινά χρόνια επιβλήθηκε στη δημοκρατική πατρίδα μας, ελέω Θεού, μοναρχία με βασιλιά τον εξαρτημένο απ' τους “ευεργέτες” Βαυαρό Όθωνα.

Την εξάρτηση του Όθωνα, επιβαίβωνε και το πρώτο του διάγγελμα.

“Όθων ελέου Θεού Βασιλεύς της Ελλάδος, προσκεκλημένος από την εμπιστοσύνη των ενδόξων μεσιτών! Ανεβαίνω εις τον θρόνον της Ελλάδος δια να εκπληρώσω όσας υποχρεώσεις ανέλαβα, δεχθείς το προσφθέν μοι βασιλικόν Δυνάμεις”.

Οι επόμενες δεκαετίες του 19ου αιώνα ήταν για την Ελλάδα περίοδος εκβιασμών και εθνικών εξευτελισμών απ' τις τρεις “εγγυήτριες - ευεργέτιδες - προστάτιδες” Δυνάμεις. Οι παρεμβατισμοί τους απ' τον διορισμό βασιλιάδων και υποτελών κυβερνήσεων, ως τους ναυτικούς αποκλεισμούς και τις στρατιωτικές κα- τοχές.

Είναι αμέτρητα τα συμβάντα του ξένου παρεμβατισμού στην Ελλάδα.

Να αναφέρω μερικά.

Για παράδειγμα στα 1849 με αφορμή τις απαράδεκτες απαιτήσεις αποζημίωσης ενός σπιτιού του Αγγλοεβραίου Δαβίδ Πατσόφικο και ενός οικοπέδου του Αγγλου ιστορικού Φίνλεϋ στη Αθήνα, αποκλείστηκε για επτά μήνες απ' τον αγγλικό στόλο το λιμάνι του Πειραιά.

Ο Μακρυγιάννης έχει καταγράψει το γεγονός αυτό και λέει “Στέλνει τότε η Αγγλία μεγάλο στόλο με στρατεύματα κι έρχονται στον Πειραιά και μας κάνουν μπλόκο ότι ζημιώσαμε τον Οβραίο και τον Φίνλεϋ και μας φοβέριζαν ότι θα κινηθούν για την πρωτεύουσα. Κι ενώθει όλο το έθνος εναντίον τους”.....

Τον Μαΐο του 1854 αγγλογαλλικός στρατός με πρόσχημα την εξέγερση των Θεσσαλών και Ηπειρωτών κατά των Τούρκων, κατέλαβε τον Πειραιά και αναπτύχθηκε μέχρι τα πατήσια και την Πεντέλη.

Αρχηγός των αγγλογάλλων ήταν ένας ανθέλληνας και ασυνείδητος αρχειοκάπηλος, ο ναύαρχος Τινάν που πλιατσικολόγησε και ρήμαξε τις αρχαιότητες της Αττικής γης, κατήγγειλε την κυβέρνηση και διόρισε άλλη, φυλάκισε δημοσιογράφους και έκλεισε εφημερίδες.

Η βέρβαρη συμπεριφορά αυτού του ερίφη και οι ασκήμιες του στρατού κατοχής, εξευτέλιζαν καθημερινά λαό και κυβέρνηση.

Τρία χρόνια κράτησε η αγγλογαλλική κατοχή κατά την οποίαν η ανθελληνική πολιτική και οι κακουργίες του Γάλλου ναύαρχου, ξέπ'ερασαν κάθε όριο κατοχικού δεσποτισμού. Και όμως η κρατική υποτελεία, έδωσε το όνομα του μισέλληνα Τινάν σε δημόσιο κήπο του Πειραιά το “Τινά-νείο”.

Το 1856 ο δημοσιογράφος Κ.Λεβίδης με άρθρο του καταγγέλει τις επεμβάσεις με τούτα τα λόγια.. “Τις δύναται να υποστηρίξει ότι εσχηματίσθαι ποτέ κυβένησις εν Ελλάδι άνευ επεμβάσεως ξένης διπλωματίας; Η προστασία της μιας ή της άλλης των

ξένων Δυνάμεων εστάθη πάντοτε το ασφαλέστερον μέσον να φτάσει τις εις την διοίκηση των δημοσίων πραγμάτων, όχι δια της ικανότητας αλλά δια του ψεύδους και της ραδιουργίας...”.

Η εποχή της Βαυαροκρατίας κράτησε 30 χρόνια. Στην περίοδο αυτή η Οθωμανική ανακτορική καμαρίλα και οι “προστάτες” μας, είχαν καταδικάσει ένα δυναμικό λαό να σαπίζει στο βούρκο ενός ξενοκίνητου και αυταρχικού καθεστώτος, που άφησε πίσω του διαβάστακτα οικονομικά βάρη, πολιτικά πάθη και άγριο μίσος.

Μετά την έξωση του Όθωνα οι τρεις “προστάτες” έψαξαν και μας βρήκαν νέο βασιλιά τον Δανό πρίγκηπα Γουλιέλμου Φερδινάρδου –Αδόλφου Γεώργιου.

Έτσι στις 18 Μαρτίου 1863 η εν αθήνας Β! Εθνική Συνέλευσις αναγορεύει παμψηφεί τον Δανό πρίγκηπα Συνταγματικό Βασιλέα υπό το όνομα Γεώργιος Α! βασιλεύς των Ελλήνων.

Στα 1870 με αφορμή μια ληστεία του Δήλεσι και την βάρβαρη σφαγή απ' τους ληστές, Άγγλων διπλωματών, οι ευρωπαϊκές εφημερίδες εξαπέλυσαν δυσφημιστική επίθεση κατά της χώρας μας, και την αποκαλούσαν “κρατίδιο που τρέφεται εκ της ληστείας και αποζει εκ της πειρατείας – φωλιά ληστών και πειρατών – άντρο δολοφόνων και Έλληνες γενιά μπα- στάρδων”.

Στα 1885 οι τρεις “ευεργέτιδες” δυνάμεις διάταξαν τους στόλους τους να “εγκαταστήσουν αποκλεισμό των παραλίων της Ελλάδος”.

Αρχιναύαρχος ήταν ο Άγγλος πρίγκηπας Αλφρέδος, αυτόν που οι Έλληνες είχαν ψηφίσει για βασιλιά τους στο δημοψήφισμα του 1862 και ο οποίος δεν αποδέχτηκε το στέμμα.

Ένας Αμερικανός πρόξενος, εξήγησε τον μισελληνισμό των Άγγλων με τούτο το κείμενο: “Οι Έλληνες είναι πολύ έξυπνοι και αν τους αφήσουν ελεύθερους οι Άγγλοι, θα εξαφανίσουν το αγγλικό εμπορικό ναυτικό απ' τη Μεσόγειο. Αφού τώρα που

είναι ανίσχυροι, έχουν τον έβδομο σε ισχύ εμπορικό στόλο στον κόσμο. Δεν τους αφήνουν λοιπόν οι Άγγλοι να προχωρήσουν γιατί έχουν τα ίδια συμφέροντα και δηλώνουν ότι πολεμάνε τους Έλληνες και θα υπερασπίσουν τους Τούρκους με όλα τα μέσα”.

Ας έλθουμε τώρα στον καταστρεπτικό πόλεμο του 1897.

Ο ελληνοτουρκικός πόλεμος στα 1897 ήταν ένας διαβολικά και από καιρό καταστροφικό σχέδιο της ευρωπαϊκής διπλωματίας, που οδήγησε την χώρα μας στο χείλος του Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου (ΔΟΕ)

Ο τότε πρωθυπουργός Δ.Ράλλης αποκάλυπτε στη Βουλή “σχέδιο περί νέας κερδοσκοπίας εις βάρος μας και ότι οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις ήταν όργανα αυτών των κερδοσκόπων”.

Ας έλθουμε τώρα περιληπτικά και στον εικοστό αιώνα.

Ο εικοστός αιώνας υπήρξε για την Ελλάδα μια περίοδος απελευθερωτικών αγώνων (Βαλκανικοί πόλεμοι) αλλά και εθνικών συμφορών.

Οι Έλληνες έζησαν δυο παγκόσμιους πολέμους, δύο ξενικές κατοχές, τρεις δικτατορίες, εμφύλιες διαμάχες (Διχασμός 1915) και δυο εθνικές συμφορές (Μικρασιατική καταστροφή και εμφύλιος 1946 – 1949).

Η Ελλάδα που βρέθηκε στο πλευρό των νικητών και στους δύο πολέμους τον περασμένο αιώνα μας και της οποίας τα παιδιά έχυσαν ποτάμια το αίμα για την ελευθερία, όχι μόνο δεν δικαιώθηκε αλλά ήταν και το μόνο αδικό προδομένο θύμα. Οι Έλληνες έβλεπαν να καταποντίζονται τα εθνικά τους δίκαια και την πατρίδα τους να εμποδίζεται στην χάραξη μιας ανεξάρτητης ελληνικής πολιτικής, χωρίς “προστάτες” και “εγγυητές”.

Επίλογος

Οι Έλληνες εδώ και 2 χιλιάδες χρόνια αντιστέκονται θαρραλέα στους κατακτητές, στη ξενοκρατία και την υποτελεία. Σήμερα, στις αρχές του 21ου αιώνα και μπροστά στους κινδύνους που απειλούν την χώρα μας, οι Έλληνες στέκονται ενωμένοι, ψύχραιμοι και αποφασιστικοί στα καινούρια σχέδια της νέας Συμμαχίας που προσπαθεί να καταντήσσει την Ελλάδα Ευρωπαϊκή επαρχία που άλλοι θα κανονίζουν το βιοτικό επίπεδο δεν πρέπει να περάσει. Στους εκλεγμένους με την ψήφο των Ελλήνων πατέρες του Έθνους μας ας τους υπενθυμίσουμε τον βουλευτικό όρκο του Συντάγματος του 1827: “Ορκίζομαι εις το όνομα του Υψίστου να είμαι πάντοτε υπέρμαχος της Ανεξαρτησίας του Έθνους μου και να συνεισφέρω με όλες τις δυνάμεις μου εις την τήρησιν και αύξησιν και της κοινής και ατομικής ευδαιμονίας των Ελλήνων”.

ΤΕΛΟΣ